

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN
Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 3

MARS 1949

8. ÅRG.

Hva med klubblivet?

Nyttårsenquêten jeg fikk anordne, var på flere måter nyttig for meg. Selv om ikke alle klubber lot høre fra seg, så får en tro at svarene som løp inn, har litt å fortelle om *klubbvirksomheten*.

Først og fremst er det klart at klubblivet står og faller med den to-sidige kontakten: Med medlemmene innad, med Forbundet og de andre klubbene utad. Kontakten bør være frisk og livlig, det er av den aller største betydning at hvert medlem og hver klubb føler man *samles* om hobbyen og har glede av den. Men Forbundet har små klubber og større, fra utposter til filatelistiske sentra kan man si, — alle like verdifulle for Forbundet. Hva en større forening vinner i arrangementsstyrke, i økonomi og stoff — med dette mener jeg byttemateriell og oppbud, — det taper den lett i intimitet og indre kontakt; og hva småklubben har i medlemskontakten og samholdet, det savner den i den ytre kontakten. — Men når en ser på klubblivet, så slår det meg av referater så vel som av enquêten at det er meget å lære av våre «små» i kretsen; det later til at fellesinteressen der gir seg sterke og positive utslag i kameratskapet og i *oppfinnsomheten* når det gjelder å friske opp og aktivisere *klubbmøtene*. Jeg

har inntrykk av at flere småklubber har funnet fram til en lykkelig kombinasjon her som bygger opp kameratskapet parallelt med filatelen, og hvis sterke sider er livlig *byttevirksomhet* på møtene, *direkte appell til flest mulig enkeltmedlemmer om innsats* i kåsør- og underholdningsvirksomheten, korte, til dels improviserte *lagkonkurranser, diskusjoner, livligere og smidigere ambulerings* av *tillitsvervene* innen styrer og utvalg, og forståelsen av at *man er midt oppe i det*. Naturligvis passer ikke én programform for alle andre klubber, men jeg tror det er meget å lære på mindre steder. Men det kan være langt til Forbundet, og selv om Tidsskriftet er bindeledd, så er det ikke alltid nok, er jeg redd. En forstår iallfall at personlig kontakt fra sentret til perifere deler av organismen vil være av umåtelig stor betydning, og det er neppe heller tvil om at det verdifulle og aktive klubblivet i «ytte strøk» fortjener støtte på alle mulige vis, og at et initiativ fra storebror vil være gagnende til *begge* sider. Jeg setter det fram som et spørsmål om ikke en drøftelse om aktivisering av klubblivet ville være en nyttig post på landsmøtet, sammen med en undersøkelse av mulighetene for øket klubbkontakt.

Historien om

«LITTLE NORWAY» = MERKET

Av Jarle O. Stensdal.

(Avslutning.)

Sersjant Ulf Wormdal.
† 16. mars 1942.

Kvartermester Henry Bernhard Malmøe.
† 12. oktober 1943.

Handelsdepartementet sier i en lengre betenkning om saken av 7. november 1942:

«Samtidig bør man være oppmerksom på at det meget mulig ville virke forstyrrende hos andre nasjoner, samt vekke betenkeligheter om alvorhet i foretagendet og dets propagandagiende kraft, hvis man allerede på det nåværende tidspunkt, før de første merker er sendt på markedet, gikk i gang med utgivelse av en ny serie, selv om den var under regjeringens kontroll, men spesielt utstødt med henblikk på norske øvelsesleire i Canada.»

30. november 1942 telegraferer legasjonen i Montreal at (generalpostmesterens) «tillatelse allerede gitt flygeleiren utgi og benytte her et 15 øres frimerke,» og foreslår det inkludert i regjeringens serie. Dette telegram blir forelagt regjeringens honorære filatelistiske konsulent,

herr K. A. Brazdzionis, samt firmaet Harmer, Rooke & Co., som skulle forestå salget av London-frimerkene til filatelistene. Begge fraråder utgivelsen av et spesielt frimerke i Canada.

3. desember 1942 telegraferer derfor Handelsdepartementet til legasjonen i Montreal: «We absolutely forbid suggested issue Canada.» Men Reistad anser seg fremdeles ikke slått, for 5. desember telegraferer legasjonen i Montreal til Handelsdepartementet: «Reistad meddeler kanadiske 3 cent frimerker vil foreligge ferdige 9. desember i et antall av 50 000 og omsetningskontor etablert Soldatene tillitsmenn framsetter enstemmig krav om dets benyttelse til største glede alle flygere.»

Det første telegram ble referert i regjeringskonferanse 4. desember, og der

fantes intet å bemerke til Handelsdepartementets avgjørelse. Det annet telegram ble referert i regjeringskonferanse 10. desember, og nektelsen ble her fastholdt. I en notat til denne siste regjeringskonferanse skriver Handelsdepartementet om denne sak bl. a.:

«En slik utstedelse vil svekke tiltroen til foretagendet som var satt i gang av regjeringen her, og blant filatelister ville det kanskje oppstå en viss tvil om hvorvidt Norge mente det alvorlig med sine nye frimerker eller om man hadde slått inn på den veg som flere land hadde gjort tidligere ved å utstede frimerker kun for salg til filatelister.»

Utenriksminister Trygve Lie er igjen i New York i mars 1943, og minister Steen retter en henvendelse til ham om å utvirke at forbudet om å benytte de 50 000 merker må bli opphevet før flygeleiren i Toronto flyttes til Muskoka i slutten av mars. Utenriksminister Lie tar saken opp i regjeringskonferanse 31. mars, hvor det enstemmig ble besluttet å opprettholde det tidligere standpunkt. Følgende telegram ble deretter sendt til legasjonen i Montreal: «In order not to be placed same category countries speculating in issuing stamps cabinet unanimously upholds earlier decision regarding issue Norwegian stamps Canada.»

I brev av 6. april 1943 til legasjonen i Montreal bekrefter Handelsdepartementet dette telegram og skriver:

«I tilslutning til dette telegram skal departementet meddele at når man ikke har kunnet gå med på utgivelse av norske frimerker i Canada, er det fordi vi risikerer å ødelegge vår anseelse som et godt frimerkeland. Vi har konferert om denne sak både med det britiske GPO, med det høyt respekterte frimerkefirma Harmer, Rooke & Co. og med departementets honorære rådgiver i frimerkesaker, herr K. A. Brazdzionis. Alle har framholdt at utgivelse av en egen serie norske frimerker i Canada meget lett vil bli betraktet som et forsøk på filatelistisk utbytning, hvorved Norge ville risikere å bli stillet i klasse med enkelte småstater som har det ord på seg at de trykker frimerker, ikke av postale hensyn, men vesentlig for å slå mynt på dem. Norge har i øyeblikket et meget godt renommé blant alle frimerkesamlere som et land der har drevet sin frimerkeutgivelse etter saklige

og renslige linjer. Man bør ikke risikere at dette renommé blir ødelagt.»

Departementet beklager at det har måttet innta en avvisende holdning, men foreslår at London-seriens 15 øre blir benyttet i «Little Norway» i forbindelse med et særstempel «som i sitt motivvalg og tekst ga uttrykk for sambandet mellom de to land».

Dette forslag er enten ikke tatt opp av legasjonen, eller har ikke latt seg gjennomføre. Det er ikke før i mai 1944 at det igjen blir spørsmål om merket, idet Handelsdepartementet da i brev til legasjonen i Montreal anmoder om å få de 50 000 «Little Norway»-merker sendt til London, i forbindelse med trykningen av de 40 millioner merker for invasjonen av Norge.

I en notis av statsråd O. Hindahl 2. mai 1944 bestemmer han at den endelige avgjerd om utgivelse av «Little Norway»-merket får utstå til Norge er befridd, og da må treffes av de norske postale myndigheter.

Det er tydelig at viktigere saker nå er oppe, og det er først i desember 1944 at legasjonen svarer på denne henvendelse. Den meddeler da at flygeleiren fraråder sending til London, idet merket bare vil være av verdi avstemplet i «Little Norway», og den anmoder på nytt om å få tillatelse til å benytte merket. Denne anmodning blir så for siste gang avslått i Handelsdepartementets telegram av 13. februar 1945.

Det første opplag på 50 000 merker ble levert av The Canadian Bank Note Company, Ottawa, i desember 1942. Det besto av 1 000 ark à 50 merker. Alle utgifter i forbindelse med gravering og trykning av dette opplag ble betalt av den kjente norsk-amerikaner Georg Unger Vetlesen i New York. Til general Carl Erichsen, norsk militærattaché i Ottawa, ble overlevert et ark overstemplet «Specimen».

Når de norske myndigheter etter frigjøringen gikk med på å utgi «Little Norway»-merket, så skyldtes det, foruten den foran nevnte avgjørelse av statsråd Hindahl, også i noen grad henvendelser fra minister Daniel Steen og den amerikanske Norgesvenn John P. Darnall, som under krigen var knyttet til Informasjonskontoret i «Little Norway». Et nytt opplag

på 1 000 000 ble bestilt 1. desember 1945, og The Canadian Bank Note Company bekrefter 5. desember 1945 at det skal levere «an additional 1 000 000 Little Norway stamps, which will be exactly the same with respect to paper, design and colour as the first lot». Dette annet opplag ble levert 16. januar 1946. Rent unnaksvis har Postverket fått utlevert platen til «Little Norway»-merket fra The Canadian Bank Note Company, og disse plater er nå oppbevart i Postmuseet.

Motstridende interesser gjorde seg gjeldende angående utstedelsen av dette merke. På den ene side sto oberstløytnant Reistad som representant for de krefter som gjennom merket ville gjøre reklame for Norges innsats og ved salget tilføre flygeleiren et økonomisk resultat. En kan godt forstå det syn han forfektet og også sympatisere med det, men på dette felt var han ikke fagmann og hadde ikke rede på de internasjonale avtaler som hefter ved frimerkene. En får et klart inntrykk av dette ved lesningen av de foran siterte dokumenter.

På den annen side sto den norske regjering i London. Det ville vært forståelig om den i noen grad var blitt smittet av den frimerkepolitikk som visse andre okkuperte lands regjeringer førte. Den ble det imidlertid ikke, men fortsatte det norske postverks gamle tradisjoner. Den var framsynt også på dette område og ville ikke risikere — for å sitere Handelsdepartementets brev av 6. april 1943 til legasjonen i Montreal —: «at Norge ville bli stillet i klasse med enkelte småstater som har det ord på seg at de trykker frimerker, ikke av postale hensyn, men vesentlig for å slå mynt på dem». Vi har all grunn til å være de menn takknemlige som i hine vanskelige år fortsatte å forfekte dette syn.

Men vi skal også være glade for at «Little Norway»-merket til slutt kom ut. Ikke som et spekulasjonsobjekt, men i et opplag som sikret enhver det antall han ville ha. På den måten ble det den beste propaganda for de norske flygeres innsats. Ingen har skrevet vakrere ord om «Little Norway»-merket enn John P. Dar-

nall i et amerikansk tidsskrift: «Slik som *Ulf Wormdal* og *Bernhard Malmøe* synes å komme oss i møte, er det i fantasien lett å se rekkene av alle som fulgte dem, de døde i skyggen av våre minner, de er levende i glansen av det befridd Norge.»

Jeg vil til slutt få nevne at det norske postverk innbetalte hele salgsbeløpet av første opplag — kr. 7 500.00 + et tilsvarende beløp av salget av annet opplag, i alt kr. 15 000.00 — til «Flyvåpenets hjelpefond». På denne måten ble den opprinnelige hensikt med merket oppnådd: å gjøre reklame for Norges innsats i den felles kamp og å skaffe midler til vege for de falnes etterlatte.

Det står bare tilbake å få takke Poststyret for den velvilje det har vist filatelistene gjennom meg, ved å la meg gå gjennom alle dokumenter vedrørende denne sak. Den er et bevis for den forståelse Poststyret har for vår hobby og det samarbeid som finner sted mellom Postverket og våre organisasjoner, et samarbeid som jeg håper også vil fortsette, til hygge og gagn for begge parter.

En samlervenn er død.

Kornelius Bjelland, Sandnes, er avgått ved døden 13. februar, 63 år gammel. Med ham har vi mistet en trofast filatelist. I nesten 40 år var han en påpasselig samler. Han var medlem av både Stavanger og Sandnes filatelistklubber, og var jevnlig å se på møtene begge steder. I et par år fungerte han som formann i Sandnesklubben, og var ved sin død viseformann.

Til gagns forsto Bjelland kunsten å hygge seg med sine frimerker. Det var derfor alltid gildt å være sammen med ham. Han la under seg land etter land og hadde alltid meget vakkert å vise fram. Han gikk inn for sine samlinger og var ufattelig i det å bygge dem ut.

Med sitt lune, rettframme vesen og sin ubestridelige dyktighet var han kjent i vide kretser og meget avholdt.

Hans frimerkevenner vil alltid savne ham.

B. V.

*En filatelist er Postverkets venn, —
og følger dets bestemmelser.*

Doktor Per Gellein 50 år.

SP

Tross det tydeligvis har skullet passere leserne i stillhet, er det kommet redaktøren for øre at ovenfor avbildete, ikke ukjente herre, øre-, nese- og halslege *Per Gellein*, Holmenkollvn. 10, Smestad, Oslo, ble født 2. april 1899. — Og løsmunnet og løspennet som red. er, kan han ikke la være å gjøre oppmerksom på dette faktum. I håp om at vi ikke kommer for sent med vår lykkønskning.

Doktor Gellein er en altfor kjent filatelist til at vi skal presentere ham. Vi skal bare minne om at han var Norsk Filatelistforbunds president i mer enn 10 år, tilmed i den aller vanskeligste tiden, 1936—1946, et verv han skjøttet til alles tilfredshet og til glede og nytte for Forbundet. For øvrig er doktor Gellein livsvarig medlem av Oslo Filatelistklubb, hvor han meldte seg inn 5. januar 1920, og han er å se på de fleste klubbmøtene i O.F.K. Han er innehaver av storkors av «Det Gyldne Posthorn» og har flere andre filatelistiske utmerkelser. Doktor Gellein er også medlem av en rekke andre filatelistklubber innen- og utenlands.

Per Gellein begynte tidlig å samle frimerker, og har nå pene generalsamlinger fra Europa, U.S.A., Canada, British India, British Marocco og Argentina. Dessuten spesialsamler han Norge. Doktor Gellein er også helsaksamler og dertil en av de få maskinfrankerings-samlere her i landet. Med sine omfattende og solide filatelistiske kunnskaper og samtidig sitt elskverdige og behagelige vesen er doktor Gellein et stor taktivum for oss filatelister, og hans arbeid, bl. a. i Katalogkomiteen og ved planleggelsen av Håndboken, er av stor verdi.

Den stillfarende herre er for øvrig i besittelse av så mange gode menneskelige

og faglige egenskaper at det tydelig ses på hans praksis som lege; den er stor og solid. Doktoren er nemlig en anerkjent dyktig spesialist.

På dagen sender vi doktor Per Gellein lesernes og Tidsskriftets aller beste ønsker. Og mange, mange lykkelige år i arbeid med frimerkene og legegjerningen!

UPU-konkurransen.

Ifølge avertissement i dagspressen er innsendelsesfristen for frimerkeidéutkastene til UPU-jubileet forlenget fra 15. mars til 1. april.

Ved en beklagelig feiltakelse var *regnskapssjef Homme* (i Poststyret) og *frimerkeforvalteren* ikke blitt nevnt under juryen i vår notis i N.F.T. nr. 2, 1949. De nevnte herrer er Postverkets representanter i bedømmelseskomiteen.

Vi får Kielland=frimerker.

Ifølge Stavangeren av 22. februar blir det allikevel Alexander Kielland-frimerker, noe som mange kanskje hadde ventet til jubileet 18. februar, men som man nå vel hadde avskrevet. Poststyret har på forespørsel meddelt til avisen at det er under framstilling tre merker, i verdiene 25, 40 og 80 øre, som vil vise et kjent portrett av Kielland. Det forlyder at opplaget blir relativt begrenset, men dog stort nok til å forhindre spekulasjon. Fargene blir de for 25 og 40 øres merkene påbudte, henholdsvis rødt og blått, 80 øres merket blir brunt. — Denne serie ventes å komme ut i april, men utgivelsesdagen vites ikke i øyeblikket.

Opplagstall.

Nettoopplaget av det «rene» Røde Korsmerket 20 + 10 øre (NK nr. 342) er 1 255 146. — Bruttoopplaget av Røde Kors-provisorien 25 + 5 øre (NK nr. 373) er 3 265 000, meddeles elskverdiggst fra frimerkeforvalteren.

EN NY SPESIALKLUBB

Av lektor *Mauritz Hauge*.

At vi lever i spesialiseringens tidsalder er vel vi filatelister de første til å måtte innrømme, respektere og innrette oss etter. Opprinnelig var det nokså alminnelig at filatelistene samlet merker fra alle verdens kanter. Etter hvert er det så blitt en i antall sterkt voksende gruppe som konsentrerer seg om avgrensede områder: en verdensdel, en gruppe land, et enkelt lands kolonier, en enkelt koloni eller endog en eneste serie, ja kanskje bare et enkelt merke. Hertil kommer så de mange motivoppstillinger: merker med sportsbilder, skipsbilder, landskapsbilder osv. For vårt eget lands vedkommende kan jeg godt tenke meg at Centraltrykkeriets serie 1886/93 gir arbeidsstoff nok for en interessert filatelist.

Det som har framkalt denne utvikling, er vesentlig to kjensgjerninger:

- 1) Det store antall av utkomne merker. — Hvis en samler skulle ha noenlunde god plass til alle merker som er kommet ut, og som i de nærmeste 10—20 år sannsynligvis vil komme ut, måtte han ha en lang rekke av album. Og de aller færreste — om overhodet noen — ville ha tid, krefter og penger til å fordele sin samlerintensitet på alle områder. Det ville bli til det at noen områder ville bli forholdsvis bra tilgode sett, andre middels bra, og fra enkelte områder ville man bare få noen spredte merker. Arbeidet med de mange album ville bli besværlig og til slutt føre til at man ga det hele opp.
- 2) Den stigende trang til og tilfredsstillelse ved å gå i detaljer, ikke bare innskrenke seg til å sette inn merker etter en hovedkatalog. Man ønsker å studere merkene, farger, trykk, tagging, vannmerker, varianter av alle mulige slag, forskjellige avstemplinger osv. Derved er man kommet inn på filatelistisk forskning, og resultatet av denne gir kanskje en langt større glede enn det å samle merker fra mange land.

Det kan føre til at man kommer til å beherske et bestemt område, til å få noe komplett eller i hvert fall på det nærmeste komplett.

Det er uten videre klart at en slik spesialisering har ført den filatelistiske forskning et langt skritt framover, har utvidet vår hobbys muligheter og utviklet kjærlighet til filatelen i langt høyere grad enn generalsamling kunne gjøre det.

I denne forbindelse vil jeg si at jeg synes altfor mange norske filatelister bare samler på Norge. Jeg vil ikke benekte at Norge er et interessant land, filatelistisk sett. Men det er mange andre land som også er interessante, ja, kanskje de aller fleste blir det, når en tar saken alvorlig. En ubetinget uting er at så mange unge norske filatelister begynner med å samle Norge, kanskje oppmuntret til det av norske spesialsamlinger. De unge får i en fart samlet de lettest tilgjengelige norske merkene, men når de så kommer til de mer sjeldne og kostbare merker, så kommer de ikke lenger, og så gir de snart opp det hele. For unge filatelister er uten tvil generalsamling å anbefale.

Mens samlerområdene mer og mer er blitt preget av spesialisering, har vel denne hittil ikke gjort seg særlig gjeldende organisasjonsmessig. Det er mulig at det hos oss eksisterer (eller har eksistert?) en spesialklubb for Norge-samlere. Men hittil har man vel i hvert fall ikke merket så meget til den. Jeg har hørt tale om en av våre norske alminnelige klubber, hvis medlemmer på alle klubbmøter bare bytter, kjøper, drøfter og interesserer seg for norske merker. Dette er naturligvis også en uting, men det er vel mulig at ryktet overdriver.

Høsten 1947 fikk jeg fra major *Kalle*

Vaarnas, disponent for en stor frimerkeforretning i Helsingfors, en forespørsel om jeg ville være med på å danne en nordisk spesialklubb for Ungarn-samlere. Som pasjonert Ungarn-samler kunne jeg naturligvis ikke la denne sjansen gå fra meg. Nå har vi virkelig dannet en ganske liten nordisk Ungarn-klubb, men vi håper at det etter hvert vil slutte seg flere til oss.

Hensikten med denne spesialklubb er først og fremst å få en forbindelse i stand mellom de filatelister i Norden som systematisk og energisk samler på Ungarns merker. Vi vil — om mulig — utveksle ungarske merker og meddele hverandre våre erfaringer og kunnskaper på dette spesielle felt. Men vi går også et skritt videre. En betingelse for medlemsskap er nemlig at ethvert medlem skal studere landets merker, enkelte serier eller enkelte merker så grundig at det virkelig blir et filatelistisk studium eller forskning, og resultatet herav skal minst én gang hvert år tilstilles de øvrige medlemmer i klubben. Artiklene skal av forfatteren selv maskinskrives, mangfoldiggjøres og omsendes til medlemmene. En gang hvert kvartal tenker vi å få utarbeidet et maskinskrevet medlemsblad. Det første nummer er allerede utkommet. Det er redigert av major *Vaarnas* og har titelen: «*Mi újság?*» (= Hva nytt?). Det er meningen at redaksjonen skal gå på omgang, slik at medlemmene derved får høve til å gi sine tanker og meninger skriftlig form.

På denne måten håper vi å kunne gi et lite bidrag til Ungarns filateli. Så vidt vi vet er ikke denne fra før særlig godt offentlig framstilt. De fleste håndbøker over Ungarns merker er vel nærmest pris-kataloger. Dette gjelder den eneste ungarske håndbok jeg har støttet meg til, nemlig: *Erdödi & Kner's* spesialhåndbok. Den eneste virkelige håndbok jeg kjenner som gir historiske og filatelistiske opplysninger, er: «*A Magyar Bélyegekek Katalógusa*» av *Jászai Emánuel János* (utkom-

met 1927). Men dessverre er denne boken bare trykt på ungarsk, og ingen av oss i Ungarn-klubben er så «ungarske» at vi kan oversette den.

Major *Vaarnas* har levert det første større bidrag til Ungarns filateli. Han har skrevet en artikkel på 20 maskinskrevne sider om Ungarns første merker. Det er resultatet av egne studier over en lang årrekke og de fortjente å bli trykt som særskilt brosjyre. Jeg kan neppe tenke meg at noen ungarsk filatelist har levert en så inngående behandling av Ungarns første merker. Selv har jeg skrevet en ganske liten artikkel: «Ungarn får nytt vannmerke, nr. 11», som er tatt inn i dette tidsskrifts nr. 10, 1948. Vi håper at flere av Ungarn-klubbens medlemmer vil komme med i skribentvirksomheten og etter hvert levere sine bidrag til utdypelse av Ungarns filateli.

Enkelte vil kanskje si: «Men hvor skal dette føre hen, når hvert lands spesial-samlere danner sine spesialklubber for å stimulere sin spesielle særinteresse?» Ja, hvilken skade er skjedd? Er det egentlig noen skade ved en slik spesialisering? En klubb som vår Ungarn-klubb gjør selvsagt ingen annen filatelistklubb overflødig.

Vi forlanger av våre medlemmer at de skal være medlemmer av en ordinær filatelistklubb. Vår klubb er jo heller ikke noen filatelistisk forening i vanlig forstand. Den er jo bare et forsøk på å sette de filatelister i forbindelse med hverandre som har en felles interesse, til gjensidig stimulans og til videre utforskning av filatelen i det land fellesinteressen samler seg om.

Nordisk Ungarn-klubb (NUK) har allerede representanter i Finland, Sverige, Danmark og Norge. Foreløpig er vi ganske få, men vi håper flere vil slutte seg til. Jeg viser for øvrig til annonse i dette nummer av *Tidsskriftet*.

*En kan dyrke vår hobby også
uten å lukke seg inne bak albumet!*

Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

(Forbundslovenes § 18.)

§ 1.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift eies og utgis av Norsk Filatelistforbund. Tidsskriftet ledes av en redaktør med en forretningsfører. Som rådgivende og kontrollerende organ fungerer et bladstyre på 3 medlemmer.

§ 2.

Redaktør og forretningsfører ansettes av Forbundsstyret. Hvor ansettelsen ikke har funnet sted for et bestemt tidsrom, gjelder for begge stillinger en gjensidig oppsigelsesfrist på 6 måneder. Fratreden skjer pr. 31. desember. Øvrige ansettelsesvilkår, hvoriblant avlønning, fastsettes av Forbundsstyret.

Bladstyrets 3 medlemmer oppnevnes av Forbundsstyret blant representantskapets medlemmer. Oppnevnelsen skjer snarest mulig etterat representantskap er valgt, og funksjonstiden faller for øvrig sammen med representantskapets. Vervet som medlem av bladstyret er honorært.

§ 3.

Redaktøren har den redaksjonelle og trykningstekniske ledelse og står som ansvarlig redaktør. Innenfor de beløp Forbundsstyret i den anledning stiller til rådighet, kan han inngå bindende avtale om honorar for stoff og betaling for klisjeer. Han sørger for at tidsskriftet så vidt mulig utkommer regelmessig — helst mellom den 20. og 25. i måneden — og i 12 nummer, eventuelt inklusive 2 dobbeltnummer. — Om samarbeid med bladstyret se § 5.

§ 4.

Forretningsføreren har den forretningsmessige ledelse. Under ham sorterer alt vedkommende abonnement, annonser og forretningsførsel. Annonseens plasing i tidsskriftet henhører dog under redaktøren. Forretningsføreren innkasserer kontingent og foretar utbetaling av regninger, dette siste dog først etter anvisning fra redaktøren dersom utgiftene står direkte i forbindelse med dennes virke, jfr. § 3. Videre sørger forretningsføreren for tidsskriftets distribuering, som må finne sted snarest mulig etterat det foreligger ferdig fra trykkeriet. Han avlegger regnskap til Forbundsstyret for hvert kalenderår, snarest mulig etter årets utgang. — Om samarbeid med bladstyret se § 5.

§ 5.

Bladstyret ledes av en formann, som bladstyret selv velger innen sin midte.

Så vel redaktør som forretningsfører kan, når de måtte ønske det, rådføre seg med bladstyret om alt vedkommende deres arbeid med og for tidsskriftet. Slike henvendelser skjer gjennom bladstyrets formann. — Redaktøren bør spesielt rådføre seg med bladstyret når det gjelder spørsmål om inntagelse av artikler som er egnet til å reise diskusjon av ikke ønskelig karakter, f. eks. subjektivt pregede filatelistiske eller organisasjonsmessige innlegg.

Men bladstyret er dessuten Forbundsstyrets kontrollorgan, og så vel redaktør som forretningsfører er forpliktet til å gi de opplysninger om virket som bladstyret måtte forlange. Bladstyret kan gripe inn overfor artikler og annet

stoff som det mener er direkte skadelig for tidsskriftet eller for Forbundet. Redaktør eller forretningsfører som er misfornøyd med bladstyrets inngrep, kan innanke saken for Forbundsstyret, som da har den endelige avgjørelse.

Bladstyret avgir snarest mulig etter hvert kalenderårs utgang en kort rapport til Forbundsstyret over sitt virke i det forløpne år.

§ 6.

Redaktør eller forretningsfører som tross bladstyrets, eventuelt Forbundsstyrets direktiver fortsetter den påklagede handling eller som på annen måte tross advarsel handler i strid med disse vedtekter, kan oppsies av Forbundsstyret til øyeblikkelig fratreden.

GOOD NEWS TO READERS OF ENGLISH

The English Edition of Norgeskatalogen, «Catalogue of the Postage Stamps of Norway», translated from Norwegian by Mr. Roland King-Farlow, R.P.S.L., is again obtainable at Mr. F. C. Svendsen jr., in a *very limited number*, however. This is due to unexpected return from one of our representatives abroad, — and so we are happy to offer you this excellent, extensive, useful, and much appreciated catalogue. That is to say: *If you hurry* to mail your order, sending as prepayment \$ 1.10 or 5/— or corresponding amount in Norwegian currency = N. kroner 5.50, postage included. — Consequently we are looking forward to hear from you. The address is: *Mr. F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen, Norway.*

Ilgjen „Catalogue of the Postage Stamps of Norway” å få!

Som følge av en uventet retur fra en av våre forhandlere er det oss en glede å kunne meddele at engelsk-utgaven av Norgeskatalogen igjen er å få. Vi vil anbefale dem som skulle ha lyst til å sende den til sine utenlandske forbindelser, å bestille den omgående, ved forhåndsinnsendelse av beløpet, kr. 5.50 inkl. porto. — At denne glimrende katalog er populær og ansett, har avsetningen til fulle bevist. — Det vises til annonse annetsteds her.

Forretningsføreren.

CITEX

er navnet på den frimerkeutstilling som det franske filatelistforbund skal holde i Paris i annen halvdel av juni i år, i anledning av det franske frimerkes 100-årsjubileum. — Vi har fått oss tilsendt *Notice No. 1*, som bl. a. forteller om utstillings- og konkurranse-betingelsene; først nevnes at følgende 3 kategorier av utstillere kan delta:

1. Personlige, private, individuelle deltakere.
2. Foreninger, klubber, organisasjoner.
3. Handlere.

Det blir også en klasse 4 for postverk, postmuseer og offisielle deltakere.

Det kan deltas med regulære frimerker, avisportomerker, tjenestemerker, straffepor-
tomerker, telegrafmerker, helsaker og frimerkehefter, luftpostmerker, postale vinjetter, bypost, privatpost, stempelmerker, essays, nytrykk, regulære og spesielle avstemplinger, filatelistisk litteratur, frimerkereproduksjonsutstyr, samlerutstyr og kontrollutstyr og eldre postalt utstyr og materiell. Samlinger og objekter kan innsendes under motto eller pseudonym. Anmeldingsskjemaer sendes interesserte på anmodning. En omfattende mengde forberedelser er i gang for å oppnevne jury, fastsette premier. Rammestørrelse for utstillingsrammer er 1.25 x 1 m, for maks. 15 ark i størrelse 25 x 33 cm. For øvrig følges F.I.P.s utstillingsreglement. I forbindelse med utstillingen holdes kongress i F.I.P. og dessuten generalmøte i det franske forbund. Alle opplysninger for øvrig kan fås ved henvendelse til «CITEX—Paris», 27, rue Lafitte, Paris IX, France, som kan tilskrives på fransk eller engelsk.

MØTEDAGER

i Oslo Filatelistklubb 1949:

- a. *Hovedmøter*: 7/3, 21/3, 4/4, 25/4, 9/5, 23/5, 27/6, 5/9, 19/9, 3/10, 17/10, 7/11, 21/11, 5/12 og 19/12.
- b. *Klubbaftener*: 14/2, 28/2, 14/3, 28/3, 11/4, 2/5, 16/5, 30/5, 12/9, 26/9, 10/10, 24/10, 31/10, 14/11, 28/11 og 12/12.

Juniorsamleren

utstår dessverre denne gang, da red. venter på litt billedstoff. — Vi tar gjerne imot flere artikler i mellomtiden.

Falsk-stempling

av Haakon Kr. 5.00 1910 og 1937.

O.F.K. ber om å få gjort oppmerksom på at ikke bare her i landet, men også i utlandet omsettes nå disse merker med falsk stempel. Stemplet er visstnok anbrakt i et av merkets hjørner, slik at en ikke kan lese stemplingssted eller dato. Det er å frykte at kanskje store kvanta av merkene omsettes på denne måte, hvorved samlerne narres til å betale for høy pris.

Finnlandsnytt.

Omsetningen av frimerker går merkbart tregere i Finland, grunnet rasjone-
ringens opphevelse og den økte import og plutselige varerikelighet, og prisene på bedre, eldre finske merker er følgelig for nedovergående.

Suomen Filatelistiseura har tildelt sin høyeste utmerkelse, Fieandt-medaljen, til formannen i Viipurin Filatelistikerho, lektor Albert Raunto, for fortjeneste av finsk filateli i 1948.

Også en tredje by i Finland, Raahe (Brahestad), fyller 300 år til sommeren, og får på dagen (14. august) sitt jubileumsmerke, 9 mk. De tre jubilerende byers merker skal danne en liten serie (5, 9 og 15 mk.). — Endelig er det avgjort at det i år skal utgis et 300 mk.-merke, beregnet for luftpostporto til uten-europeiske land, meddeler elskverdiggst överstelöjtnant
Rainer Ahonius.

TRYKKERIFEILS-DJEVELEN

fikk overskriften i første spalte, side 40, i forrige nummer av N.F.T. til å lyde «Emisjonsdatoen for 3-skilling må endres». Der skulle ha stått «— 3 skill —», som det vil gå fram av innholdet. Samme feilen var kommet inn i innholdsfortegnelsen på omslaget. Red. skal neste gang anskaffe seg øyne også i nakken, og ber både artiklens forfatter og leserne om tilgivelse.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

Frim.-originaler vesentlig ved Anton Holmboe.

BELGIA:

Ny verdi 80 c. lysegrønn — løvetegning.

Portomerker: 65 c., 1.80, 5, 8 og 10 fr.

Jernbanepost, pakkepostmerker med overtrykk
B i oval — 20 og 90 c., 1.75, 3 og 4 fr.

BULGARIA:

For tredje gang minnes Bulgaria sin nasjonalhelt og poet Christo Boteff med en frimerkeserie, denne gang i anledning av 100-årsdagen for hans fødsel — verdiene 1, 4, 9, 20, 40 og 50 l.

FINNLAND:

14. mars kom årets første merke herfra, 35 mk. rødfiolett, Olavinlinna (Olofsborg).

FRANKRIKE:

Til inntekt for det sosiale hjelpearbeid med motiver fra de forskjellige yrker — 3 + 1, 5 + 3, 8 + 4 og 10 + 6 fr.

JUGOSLAVIA:

Minneserie for banen til Planica-hoppbakken, 10 og 12 d.

LIECHTENSTEIN:

En serie på 9 verdier med reproduksjoner av malerier fra de regjerende fyrsters samlinger.

MONACO:

Ny farge — 5 fr. fyrst Louis guloransje.

POLEN:

Som tidligere meldt ble det utgitt en serie til minne om arbeiderunionens kongress med datoen 8. XII 1948. På kongressens siste dag fikk man en nye serie, i andre farger og uten dagsangivelsen, bare XII. 1948.

Suppleringsverdi av President Bierut-serien: 2 zl.

ROMANIA:

20 l. takket og utakket i anledning av 25-årsdagen for Lenins død.

10 l. minnemerke til 90-årsdagen for de rumenske fyrstedømmers forening.

SOVJETSAMVELDET:

Minneserie til 300-årsdagen for Nordøstpassasjens oppdagelse: 40 k. og 1 r.

SPANIA:

50 c. Franco kommer nå takket 13 istedenfor 10.

Tvangstilleggsmerke for all innenlandsk post til hjelp for vanskeligstilte barn etter borgerkrigen — 5 c. fiolett. Merket bærer årstallet 1946 og var også ferdig dette år, men er ikke blitt sendt ut før på grunn av den spente internasjonale situasjon.

TYSKLAND:

Gjenoppbyggingsseriens verdier 10, 15, 20 og 60 pf. med skrått rødt overtrykk BERLIN. Kun gyldig i Berlins vestsektor og til vestsonene og kan bare kjøpes i vestmark.

Det er allerede kommet og forberedes så mange nyutgaver fra de 3 forskjellige hovedaktører Øst, Vest og France, at vi må ta dem under ett senere. Også Tyskland — Øst deltar i U.P.U.-jubileet med nye merker.

TYSKLAND — Østsonen:

Serien med kjente tyske personligheter skal utvides med markverdiene 1, 2, 3 og 4 mk.

TYSKLAND — Saar:

I tillegg til tidligere anmeldte merke 8 + 5 fr. til inntekt for ungdomsherbergebevegelsen kommer også verdien 10 + 7 fr.

Kommende nyheter:

Flere lands postvesen har allerede bekjentgjort sitt frimerkeprogram for 1949 som følger:

BELGIA:

5 verdier for å avslutte serien med reproduksjoner av maleriene i Senatet, og 4 verdier med bilde av Leopold den 1. (uten tilleggsverdier) i anledning av den internasjonale frimerkeutstilling.

FRANKRIKE:

Provinsvåpen — 10 og 50 c., 1, 2 og 4 fr.
Landskapsserien — 20, 25, 40 og 50 fr.
Flypost — 100, 200, 300, 500 og 1000 fr.
Frimerkets dag — 1 verdi.
Berømte menn fra det 18. århundre — 6 verdier.
Franske universitetsmartyrer.
Polarekspedisjoner.
Fransk-amerikansk vennskap.
Fransk-britisk vennskap.
Europas forente stater.
Internasjonal kongress for telefon- og telegrafvesen.
Det franske frimerkes 100-årsjubileum.
250 år for Racines død.
Verdenspostforeningens 75-årsjubileum.

MONACO:

I anledning av 100-årsdagen for fyrst Albert den 1.'s fødsel utgis en serie på 13 verdier opp til 200 fr.

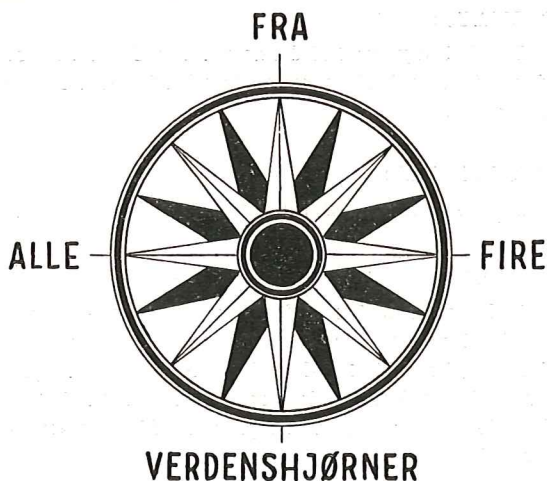
JUGOSLAVIA:

Herfra annonseres 7 minneserier.

UNGARN:

3. hengebrublokk, 3-årsplan (11 verdier), berømte komponister, Petöfi/Pusjkin, 150-årsdag for Petöfis død, 100-årsjubileum for erobringen av Budavar, Petöfis død, martyrer fra Arad, 100 år siden innvielsen av hengebrua i 1849 og endelig i desember Frimerkets dag.

Kjedebrev, også i filatelen, er en kjedelig ting, og etter politiloven *forbudt* i Norge. Vi *advarer* mot å innlate seg på slike kjedebrev, som bl. a. er i gang fra noe som kaller seg *International Stamp Prosperity Club* i København.

Das Institut für Philatelie, i Cottbus, Tyskland, hvis merke eller symbol ble avbildet på det 12-Pf.-merket som utgas på Tag der Briefmarke i fjor, er nå gått over til annen ledelse. Den første leder, grunnleggeren, Dr. H. W. Gewande, ble nemlig pålagt å agitere også for kommunistene, men nektet, hvorefter den vanlige beskyldning om misligheter osv. ble framsatt. Heldigvis hadde da Dr. Gewande, hvis hederlighet er hevet over tvil, reddet seg over på sikker side. Dr. Gewande er en av de mest kjente filatelistiske skribenter i Europa.

Schweizer Briefmarken Rundschau.

Vi slutter oss til *Svensk Filatelistisk Tidskrift* når det i meddelelsen om *Færøyane* som eget, nytt frimerkeland uttaler et forsiktig håp om at det begrenser sine emisjoner og ikke tilsikter filatelist-spekulasjon.

Det fins mange eiendommelige og komiske stedsnavn som også opptrer i poststempler rundt om på kloden. Bare fra Amerika fins og fantes disse: *Go Home* (Ontario), *Stand Off*, *Total Wreck* (Arizona), *You Bet* (California), *Nameless* (Georgia), *Funny Louis* (Louisiana), og *Printer's Retreat* (Indiana). (Det siste må formodentlig være noe for red.) Tidligere var det et par steder som bar de stolte navn *Mud* (søle) og *Muckeymuck* (kumøkk), begge i Texas. — Dette er hentet fra «Here and There» i *The Philatelic Magazine*, Vol. 56, No. 26, 1948, som selv slutter omtalen med å si: I suppose some of these places have since been re-named, but it's certain

they caused some fun while they existed. You bet! —

Hvordan har vi det her i Norge? — Vel har vi bade *Hell* og *Paradis*, som begge er vel anskrevne steder også i filatelistiske kretser. Men det fins sikkert andre rariteter også. Send inn en kort notis, om De vet om noe pussig, her — eller i utlandet!

Morsom og god reklame er en særlig form for direkte henvendelse — i brevform — som det hollandske luftfartsselskap K.L.M. (Koninklijke Luchtvaart Maatschappij) har sendt Forbundet. Brevene beskriver i en elegant og forlokkende form en tur pr. fly til fjernere steder i verden, og kleber et frimerke fra vedk. land på brevet!

På merke nr. 74 i arket av den nye norske Røde Kors-provisorien har man oppdaget noen uregelmessighet i det *lille* svarte siffer 5. Det er senere blitt utbedret på trykksylinderen, men er muligens ennå ikke helt tilfredsstillende. — Gjør nå ikke en elefant ut av denne fluelort!

Det tsjekkiske organ «*Spravodaj* nasi filatelie» har sendt oss en meddelelse som kort og godt sier: Vi beklager å måtte meddele Dem at Zpravodaj nasi filatelie offisielt er blitt påbudt å opphøre med utsendelsen. Vi vil følgelig ikke lenger være i stand til å komme ut. Vi anmoder også utgiverne av tidsskrifter vi har hatt bytteforbindelse med, å stoppe sin tilsendelse, hvis de selv synes det er riktig. Vi vil gjerne nytte dette høve til å si takk for oss og adjø og uttale vår forvissning om at De vil bevare den tiltro og forståelse De har vist oss i årrekker, — og vi håper også at vi vil møtes igjen en dag. — Ja, det håp uttaler også vi, og beklager å miste en god tsjekkisk kollega.

Ny frimerkekrig i Berlin. Tidligere kunne berlinerne etter ønske bruke begge parterers sone-merker (portrettmerkene for Sovjetsonen, arbeidertypen med overtrykk BERLIN for vest) fritt for sin post til omverdenen. Men nå er dette igjen blitt annerledes, fordi Østsonens postale myndigheter ikke vil godkjenne BERLIN-overtrykksmerkene. Folk som bor i vestsektorene og vil skrive til forbindelser, bekjente eller slektninger i østsektoren, må først reise inn i Sovjetsektoren og kjøpe de «riktige» frimerkene, skrive brevet og så putte det i en postkasse i den russiske sektor. Det hele er en smule komplisert og tidsbetont. Det planlegges imidlertid å utgis en håndbok som kan rettledde publikum i alle de merkelige og dunkle postbestemmelser som rår, forteller *Philatelie Equator*. Ja, det later til å være påkrevd.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1256 ble holdt 20. desbr. 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand i forbindelse med julemøte, under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede var 41 medl. og 1 gjest. Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Formannen åpnet møtet med en minnetale over den kjente filatelist Gottfried Caspersen, som plutselig avgikk ved døden 9. desember. Formannen uttalte at herr Caspersen har vært medlem av vår klubb siden januar 1937 og var en av stifterne av Fredrikstad Filatelistklubb. Han er en meget kjent forsker av norske frimerker og har vært en hyppig foredragsholder i vår klubb. Hans vennlige sinnelag og hans filatelistiske initiativ vil bli husket. Formannen lyste fred over hans minne.

Følgende nye medlemmer ble tatt opp: Harald M. Aagaard, livsvarig. Finn Aagaard, livsvarig. William Cowley, 86 Higher Drive, Banstead, Surrey, England. Stud. jur. Hans Irmann Jacobsen, Munkedamsvn. 86, Oslo.

1 anmeldelse ble referert.

Utmeldelse forelå fra: Tannlege Rolf Grude, Oslo. Arne B. Bakken, Oslo.

Møtet ble avsluttet og man gikk over til julemøtet som var arrangert av festkomiteen med Osv. Tørjesen som formann. Bj. Grøntvedt fungerte som toastmaster. Det ble servert en enkel supé. Formannen holdt tale for dagen, og Aarøe talte humoristisk og morsomt for damene. Thune-Larsen talte for «Den Glade Gauk», og Kr. Grimsgaard svarte og sluttet med å takke for maten.

Ved kaffen delte så formannen ut diplom og nål for 25 års medlemsskap til følgende medlemmer:

Dr. philos. Johs. Flood, Oslo, opptatt 5/3 1923.

Skipsreder P. Ludvig Kjellesvig, Flekkefjord, opptatt 5/3 1923.

Frimerkehändler N. C. Andersen, opptatt 9/4 1923.

Apoteker Gunnar Grøntoft, Sand i Ryfylke, opptatt 9/4 1923.

Kontorsjef C. A. Carlsen, Oslo, opptatt 7/5 1923. Grosserer Halfdan Norloff, Drammen, opptatt 7/5 1923.

Dekorasjonsmaler Gustave Larson, Worchester, Mass., U.S.A., opptatt 4/6 1923.

Kjøpmann Arne Berg, Bodø, opptatt 3/9 1923.

Vaktmester Vilh. Aarøe, Oslo, opptatt 5/11 1923.

Bankkorrespondent Bjarne Herlin, Tønsberg, opptatt 5/11 1923.

Frimerkehändler Aage Reddersen, København, opptatt 3/12 1923.

Hovedkasserer Peter Eger, Oslo, opptatt 17/12 1923.

Postmester Einar B. Eriksen, Harstad, opptatt 17/12 1923.

Deretter fulgte ordenspromosjon i «Den Glade Gauk». Kr. Grimsgaard ble som første og eneste medlem tildelt «Den Glade Gauk» i gull. Dessuten ble følgende medlemmer dekorert: Carl A. Pihl, Bjarne Grøntvedt, Laila Irgens, Chr. Andersen, fru Randi Holmboe og W. Ulleberg.

Så fulgte dans til utover i de små timer. Stemningen var hele tiden den aller beste.

Stousland.

Møte nr. 1257 ble holdt 3. januar 1949 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede 64 medlemmer og 1 gjest. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

1 nytt medlem ble tatt opp, nemlig: 780/49 Reklamekonsulent Fredrik Minsaas, Kirkevegen 65 C. — 2 anmeldelser forelå. — Utmeldelse fra Aage H. Blehr, Oslo.

Formannen åpnet møtet med å ønske alle medlemmer et godt nytt år, og han ønsket klubbens danske gjest, herr Johs. Schmidt-Andersen, velkommen til Norge og til møtet. — Formannen leste opp en del jule- og nyttårshilsener som var mottatt fra inn- og utland, fra enkeltmedlemmer og klubber.

Forbundet har sendt klubben et sirkulære angående det påtenkte svenske Europa-album med engelsk tekst, og ville gjerne vite hvordan stemningen i vår klubb er for et tiltak som dette. I den anledning spurte I. I. Jacobsen om det var meningen at Friko-albumene skal holdes å jour. Kunne dette gjøres, var han sikker på at dette ville bli foretrukket. Formannen ville undersøke hvordan det ligger an. — Sverdrup foreslo at Forbundets sirkulære gikk ut til frimerkehändlerne, og mente at disse var de rette til å uttale seg om berettigelsen av et slikt album.

Fra intendant Heurgren har klubben fått meddelelse om at han akter å arrangere en norsk utstilling i Postmuseum i Stockholm i mars måned. Det vil der bli anledning til for norske samlere å sende inn utdrag av sine samlinger. Det er meningen å få Landslaget for Reiselivet til å sende brosjyrer, plakater og film til utstillingen. Formannen ville komme tilbake til saken senere.

Norgeskatalogen er på det nærmeste ferdig. Opplaget er på 4 000 eksemplarer, hvorav 3 000 er solgt til Anton Holmboe, som selger den videre. Prisen blir som før kr. 4.75 pr. stk.

Styret har besluttet ikke å sende ut matrikkel i år. Omkostningene ved en slik utsendelse ligger på 800 à 1000 kroner, og det kan neppe være nødvendig å sende ut matrikkel oftere enn hvert femte år.

Det bestående voldgiftsutvalg, Rosenhavn, Dnér og Gisholt, ble gjenvalgt med akklamasjon.

Man fikk så et meget interessant foredrag av arkitekt Johs. Schmidt-Andersen, «Bemerkninger om filatelen og Danmarks 2 første frimerker». Den siste del av foredraget ble understøttet ved demonstrasjon av egne merker. Herr Schmidt-Andersen innledet sitt foredrag med å si at han tidligere hadde forsøkt å besøke klubben, til 60-årsjubileet, men at flyet måtte gjøre vendereise da det kom til Fornebu. I sine bemerkninger om filatelen mente foredragsholderen at den alminnelige frimerkesamler var lykkeligere enn en filatelist, idet samleren ikke kom ut for så mange

problemer som filatelistene. Samlingen begynte jo gjerne fra barn av, og en del klubber hadde opprettet junioravdelinger. Han mente dette nok var et godt tiltak, men man måtte være forsiktig med å gjøre filatelister ut av dem. Det er tross alt et fåtall av dem som fortsetter hobbyen senere i livet. — Spesialisering er heller ikke alltid av det gode, da det er få som virkelig har anledning til å drive det fram. Mange kaller seg spesialister og samler sitt eget lands merker. Disse merker er så godt katalogisert at det nærmest blir å fylle huller.

Det er meget vanskelig å samle stemplete merker når man skal stille de riktige krav til stempelen. Med et pent stemplet merke forstår man ikke et merke som i det ene hjørne har en liten del av det hele stempel, men et stempel som forteller *hvor* merket stammer fra og *når* det er sendt. Det samlerne interesserer seg mer for er at det er så lite huller i samlingen som mulig. Dette er vel og bra nok, men man er vel litt for redd for huller.

Den filatelistiske presse har et meget stort ansvar, som vel ikke alltid redaktørene er oppmerksom på. Om det ikke direkte er usannheter som ofte fortelles, er det dog ofte en omgåelse av sannheten som fortelles leserne, og disse har lett for å tro på det trykte ord. Filateliene er en så fin hobby at personlige ting ikke bør forekomme i et tidsskrift. I klubblivet må det fra talerstolen også bare fortelles sannheten. Det er hevdet at det internasjonale samarbeid er det aller viktigste; det er det nå ikke, men av stor betydning, idet det innen de forskjellige land forekommer meget som kan berike andre. At det er en demokratisk hobby, er meget tiltalende, og det er det som gjør filateliene så sterke.

Det mest uheldige blant frimerkesamlere er den stadige snakk om penger. Hvis en katalog kommer ut, hvor prisene går ned, blir samlerne rett og slett fornærmet. Man må huske på at en samling kan framstilles av kilovare og endog bli interessant.

Foredragsholderen kom også inn på at gummi på de klassiske merker ofte ødelegger disse, og han var stemt for å vaske gummien av på gamle ubrukte merker.

Oppsetningen av merkene var for mange et problem. Han selv hadde løst det på den måten at han satte hvert merke på et lite stykke tynn kartong, slik at han stadig kunne ommontere sine samlinger uten at dette hadde noen skadelig virkning på merkene. Tekst mente han hørte hjemme i studiesamlinger, ellers skulle merkene tale for seg selv.

Så er det da det hyggelige kameratskap man opparbeider gjennom filateliene. Foredragsholderen hadde oppdaget at dette kunne drives så langt at man kunne være sammen hele aftenen uten å snakke om frimerker.

Han var selv meget nøye på at merkene skulle være av god kvalitet, og han mente at det ble syndet meget mot dette krav.

Som avslutning fortalte så herr Schmidt-Andersen om de to første frimerker i Danmark, og viste en del av sin samling. Det framviste materiale var av høyeste standard og meget pent montert. Han viste fram sine ark i meget hendige omslag med cellofan-vindu. På den måten kunne medlemmene studere merkene på nært hold. —

Den minuttlange applaus fortalte at foredraget ble meget godt mottatt.

Formannen takket herr Schmidt-Andersen for foredraget og for at han hadde tatt seg tid til å gjeste vår klubb. Han ba foredragsholderen ta med vår klubbs beste hilsener til K.P.K.

Deretter var det utdeling av premier i klubbens høstkonkurranse. Som jury har følgende fungert: Dr. Per Gellein, Jarle O. Stensdal og Carl A. Pihl. Premiene fordelte seg i de forskjellige klasser som følger:

Klasse 1 a: Arnstein Berntsen, sølvplakett.

- » 1 b: Jørgen Stousland, sølvplakett.
- » 3 a: Jon B. Christensen, bronseplakett.
- » 3 a: Hans Færden, bronseplakett.
- » 3 b: Eugen Hanssen, bronseplakett.
- » 4: Nils Olsen, bronseplakett.
- » 4: Omar Eliassen, bronseplakett.
- » 4: Oswald Tørjesen, bronseplakett.
- » 4: Sig. Pedersen, sølvplakett.
- » 4: F. C. Svendsen jr., sølvplakett.

Etter møtet var utdrag av samlingene lagt fram så medlemmene kunne studere dem.

Formannen takket juryen for dens arbeid og takket også deltakerne for deres interesse, og håpet at tilslutningen ville bli enda større til neste konkurranse. *Stousland.*

TROMS FILATELISTKLUBB

holdt sitt 162. ordinære møte i Handelens Hus 6. november 1948, under formannens, ingeniør Stensbølls ledelse. Til stede 12 medlemmer.

Møtet var anlagt som et festmøte i anledning av foreningens 21. årsdag, med varm aftens og et festlig dekket bord. Festkomiteens formann, M. Marcussen, ønsket de tilstedeværende velkommen til bords og uttalte håpet om at medlemmene måtte få en hyggelig årsfest.

Formannen hilste så medlemmene velkommen på denne 21. årsfesten og ønsket klubben fortsatt trivsel og framgang, og rettet en spesiell hilsen til 2 av stifterne av klubben, E. Bangsund og M. Marcussen, og håpet at de fortsatt ville arbeide i og for klubben. Han mente at klubben nå var kommet over barnealderen og ut i den såkalte slyngelalder og viste seg levedyktig, selv om den var verdens nordligste filatelistklubb. Bangsund talte om gamle dager, da det var buntevis av stor N 1898 å få for 1 krone, og A. Presterud utbrakte en skål for Dronning Filatelia og takket så for god mat.

En gikk så over til å ta i øyesyn det utstilte materiale til klubbutstillingen. Det var utstilt 13 objekter, og av dem ble 8 premierte:

- Kl. A. Norge: A. Ødegaard. Gull, 27.3 poeng.
- Kl. B. Skandinavia: H. D. Johansen. Finske Røde Kors-Studie. Bronse, 21.3.
- Kl. C. Europa: A. Presterud, (Russland). Bronse, 19.
- Kl. C. — Odd Gudmundsen, (Frankrike). Gull, 27.3.
- Kl. C. — Arne Langøien, (Holland). Bronse, 18.7.
- Kl. D. Oversjøiske land: Magnar Marcussen, (New Zealand). Sølv, 25.
- Kl. D. — Erling Bangsund, (Panama). Bronse, 21.7.

Kl. D. Oversjøiske land: M. Stausbøll, (U.S.A.)
Bronse, 19.7 poeng.

Det var både gode saker og mindre bra av de utstilte objekter å se. Ødegaards komplette oppsetning av 10 øre 20 mm stolpeskrift pl. IV med tegninger og forklaringer, og Gudmundsens praktfulle Frankrike-samling sto i en særklasse blant de utstilte objekter. Banksjef Johansen hadde en nesten komplett stempelsamling 25 øre av postjubileumsserien, og Presteruds oppsetning av Russland på svart bunn vakte diskusjon både for og imot. Hele utstillingen var imidlertid interessant og lærerik og viste tydelig at flere av medlemmene hadde både filatelistiske kunnskaper, og sansen for å montere merkene vakkert og praktisk var tydeligvis steget med årene. De premierte fikk klubbens vakre diplom, og juryens formann, Ødegaard, gjennomgikk alle samlingene og ga gode råd og vink til de enkelte utstillere.

Banksjef H. D. Johansen, Borkenes, ble tildelt Ridderkorset av «Den gyldne Isbjørn». Dessverre hadde han ikke anledning til å møte personlig, og stormesteren overleverte derfor ordenen til en stedfortreder. *Magnar Marcussen.*

Troms Filatelistklubb holdt sitt 163. ordinære møte 8. desember 1948 i Arbeiderforeningens Restaurant, under formannens, ingeniør Stausbølls ledelse. Til stede 12 medlemmer samt 2 gjester, postmester Wara og Erl. Krane jr.

Reefrat fra siste møte ble lest opp og vedtatt. Ødegaard hadde stilt ut de objekter han hadde på utstillingen i Helsingfors i høst og som ble tildelt ærespris, en stor sølvpokal og sølvmedalje. Begge deler var stilt ut og vakte beundring, og utstilleren fikk mange lovord for sitt glimrende arbeid, som vitnet om stor viten om de norske øre-merker og Pol-merkene og viste rene kunstneriske tegninger til forklaring av platefell o. a.

Postmester Wara leste opp en interessant artikkel av en postmann i et fagblad for postfolk, hvorpå det gikk fram hvor mange felter en filatelist kom inn på ved å samle på frimerker, således bl. a. geografi, historie, politikk, personalhistorie osv.

Byttelederen la fram nyheter og en del byttehefter, som sirkulerte mellom medlemmene. Sekretæren hadde ordnet med et gratislotteri, hvor alle medlemmene vant gevinster.

Etterpå hygget man seg rundt kaffebordet i salongen, og man brøt først opp ved midnattstider. *Magnar Marcussen.*

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

Møte nr. 217 ble holdt i Hotel Klubben 26. november 1948, under ledelse av formannen, herr Wedel Jarlsberg. Til stede 13 medlemmer.

Aftenens foredragsholder var konservator Hals, som holdt et meget interessant kåseri om stempler, vesentlig i forbindelse med stemping av gamle tinn saker. Han viste fram en rekke prøver på disse stempler samt et par gjenstander. Den interessante framstilling ble mottatt med stort bifall, som gjentok seg da formannen takket.

Det ble referert en skrivelse fra et av for-

eningens medlemmer, maskinist Nilsen, som for tiden er til sjøs.

Man brakte utstillingsspørsmålet på bane igjen, idet formannen hadde lagt fram et utkast til arrangement, med tanke på avholdelse i slutten av februar eller begynnelsen av mars. Da den tidligere formann i utstillingen, lektor Hauge, ikke var til stede og hadde uttalt at han ikke kunne påta seg vervet på ny, var det flere som hadde betenkeligheter. Møtet kom til det resultat at man måtte la utstillingen bero, med mindre et av de interesserte og erfarne medlemmer påtok seg formannsjobben.

Det ble referert at to av foreningens medlemmer var blitt premiert ved frimerkeutstillingen i Helsingfors, idet lektor Hauge fikk bronseplakett for sin Ungarn-samling, og Eug. Hanssen sølv for sin Falkland-samling. Man ble enige om å forsøke et nytt møte før jul, fortrinnsvis 17. desember. *Bj. Herlin.*

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Italia, gode ubrukte luftpostserier. Utvalg i norske og utenlandske merker. Island, Hekla, ubrukt, kr. 13.00.

P. A. Foldal, Ørstavik.

Jeg har interesse av utvalg — event. massevare av 3 skill. posthorn og 10 øres stolpeskrift. Mot- tar gjerne tilbud.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

Søker forbindelse med samlere av ennings- stempel på røde merker for kjøp, salg og bytte. Har godt materiale. Send mankoliste.

Avd.sjef Erling Wold,

Chr. Michelsens gt. 2 A IV, Oslo.

Jag önskar komma i kontakt med samlare, som kan leverera norsk och dansk postförseglad och missionskilovara i byte till skapligt pris.

Sven O. Larson, Parmmätargt. 7, Stockholm K.
(Ref. Sveriges Filatelist-Förening.)

Norsk Filatelistisk Tidsskrift fra nr. 1, 1942 til nr. 12, 1948. Par, tre-striper, fire-striper og fem-striper av kroneverdiene 1937 samt en del første- dagsbrev til salgs. Tilbud ønskes.

Einar Anensen — Gjerstad st.

Orig. postforseglede danske kilovarer. 1 kart. (1 kg) kr. 18,25 — 2 kart. kr. 35,50 — 3 kart. kr. 52,50 — 4 kart. kr. 69,00, franko levering.

Stig Andersen — Peder Lykkesvej 19, København S.

Norge ubrukt kjøpes. Skilling posthorn og øre- merker i stolpeskrift. Tilbud til
Lippe Persson, Varberg, Sverige.

Vår 28-sidige, rikt illustrerte frimerkeprisliste sendes mot 50 øre i ustemplete frimerker.

K. Gustafsson, Sjölebad, Sverige.

Meddelelse fra Forbundet.

Følgende frimerkehandlere har denne måned fornyet sin autorisasjon (kompytt liste kommer senere):

- Nr. 3. Hr. Alf Eide, Oslo.
» 6. Hr. Sverre Øyen, Trondheim.
» 11. Hr. Peder Jensen, Skien.

AVERTER I TIDSSKRIFTET!

Norske øremerker

før 1900 kjøpes (event. bytte). Enkelte eller partier, par, striper og blokker, brukt eller ubrukt. Send tilbud.

J. JELLESTAD, Jørgen Moes gt. 6, Bergen.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

Hurry to mail your order

TODAY!

CATALOGUE OF THE POSTAGE STAMPS OF NORWAY

(Complete English Edition)

*is still obtainable
— in a very limited number —*

at

\$ 1.10, 5/6, or Norw. kr. 5.50,
postage included, prepaid

from

MR. F. C. SVENDSEN, JR.,
Sportsdepotet, Bergen.
(Norway)

Det har lykket oss å få
ytterligere et lite parti av

Catalogue of The Postage Stamps of Norway

Vi kan fremdeles levere den
- så lenge partiet rekker -
til kr. 5.50 franko over hele
verden.

Send inn bestilling *straks!*

F. C. Svendsen jr.
Sportsdepotet — Bergen.

Energiske og systematiske

Ungarn=samlere

som er villige til fra tid til annen
å skrive artikler og notiser om
ungarske frimerker, innbys til
medlemsskap i nystiftet

NORDISK UNGARN-KLUBB.

Henv. for Norge:

Lektor M. Hauge — Tønsberg.

Det STORA

UTFÖRSÄLJNINGSPAKETET

innehåller mellan 6—700 märken.

Pris norska kr. 8.00,
danska kr. 10.00,
finska mk. 500.00.

Paketet sändes franko!
Köp idag!

HOLGER NÄSSTRÖM'S POST.AFFÄR.
Fack 74 — Sidensjö — Sverige.